

[Riishøj]

forestille sig, at man kører ned til Holland eller Frankrig og fylder tanken op og så kører tilbage igen. Det kan godt være, CD har den tanke, at sådan noget kan ske, men den er jo ikke så oplagt igen. Så det er udviklingen i Tyskland, der er afgørende.

Der er jo allerede sket en tilnærmelse, og når man følger den tyske debat, er man jo ikke i tvivl om, at alt taler for, at der umiddelbart efter et valg sker en forhøjelse af energiafgifterne i Tyskland. Man skal skaffe et betragteligt ekstrabeløb til at finansiere udviklingen i DDR, og man er også i klemme både på grund af Kuwaitkrisen og på grund af problemerne internt i kulindustrien. Man er tvunget til at nedbringe energiforbruget i det samlede Tyskland, og jeg tror bestemt, at der kommer afgiftsforhøjelser. Man diskuterer det i hvert fald åbent, og selv inden for CDU – som efter opinionsundersøgelserne vinder valget, men det kan jo ændre sig – er man indstillet på det.

Så udviklingen kan meget vel gå i den retning, og det vil være glædeligt, fordi det ganske enkelt er nødvendigt, hvis vi tager Brundtland-handlingsplanens anvisninger og de truende udsigter med hensyn til klimaforandringer og ødelæggelse af miljøet i Europa og i verden alvorligt.

Hvis energiministeren gør alvor af at ville omlægge energiafgifterne til miljøafgifter, til CO₂-afgifter, eventuelt i kombination med andre energiafgifter, skal der derfor ikke mangle velvilje fra vores side, heller ikke til en hurtig afgørelse på dette område, for der er gået for lang tid, og vi har grundlaget for at tage de rigtige beslutninger.

CD's dagsorden vil vi naturligvis afvise.

Det skuffer mig noget, at Socialdemokratiet ikke kan stemme imod den dagsorden, som CD fremsætter sammen med Fremskridtspartiet, oven i købet i en ret skærpet udgave, men det har nok sådan lidt at gøre med, at man godt vil være lidt gode venner med CD efter et valg. Det har jeg lidt på fornemmelsen. Det kan ikke være af saglige grunde.

Vi vil derimod fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, som jeg håber kan få flertal i Folketinget, og det lyder sådan:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til:

at omlægge energiafgifterne til miljøafgifter (forureningsafgifter),

at skærpe kontrollen med prisdannelsen inden for oliebranchen

og at ændre energiafgiftslovene sådan, at der ikke gives energiafgiftsrefusion for momsregistrerede virksomheder i serviceerhvervene. Energiafgiftsrefusion i produktion, håndværk og transport ophæves gradvis, samtidig med at der ydes støtte til nedbringelse af energiforbruget.

Tinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 12).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg synes, det er synd for hr. Riishøj, at der ikke blev udskrevet valg i går, for hele argumentationen omkring, hvad alle i denne sal mente, var åbenbart bygget på, at der skulle være valgkamp.

Jeg vil godt i al stilfærdighed sige tak til hr. Riishøj, fordi hr. Riishøj mener, at jeg har sådanne synske evner, at jeg kunne vide, at der her i begyndelsen af november måned ville være lidt spillægteri. Faktisk bebudede CD allerede denne forespørgsel i august, så det er meget godt forudset, synes jeg, og det er jeg da glad for. Jeg håber, jeg kan blive ansat som spåmand et eller andet sted, hvis jeg engang skulle ryge ud herindefra.

Det andet, jeg godt vil sige til hr. Riishøj, er, at CD faktisk igennem de sidste 8 år har stemt for ganske mange besparelser. Det har vi gjort, mens vi var i firkløverregeringen, men vi har også gjort det senere.

Vores indvending imod besparelser gælder dér, hvor man bare slår ud med armen og siger: Nu skærer vi lige et par milliarder ned hist og her. Vi vil gerne se, hvad der rammes, og vi vil også have ret til at sige, at der er nogle steder, hvor vi ikke mener det skal ramme. Men vi har aldrig som hr. Riishøj kørt friløb på det område; vi har rent faktisk været med til at spare ganske mange penge i de offentlige budgetter, og nu bruger vi nogle få af dem igen.

Og så vil jeg da i øvrigt sige til hr. Riishøj, at hr. Riishøj ikke skal være bange. Jeg er glad for,